

5343.   1352 januari 12.   Avignon.

Påvlige skattmästaren giver kollektorn Johannes Guilaberti kvitto å inbetalning till kammaren av 2.000 florentinska guldfloriner, insamlade inom kollektorian Danmark, Sverige och Norge (text a). — An-teckning att densamma inbetalts 1.100 florentinska floriner av god vikt och 800 sentensfloriner (text b).

Tryckta i APS Cam. 1, n. 438 och tidigare i Dipl. Norv. 17, n. 95 (text a; jfr för text b ib. 7, n. 238); APD 1, n. 397; Mohler, Die Einnahmen der apost. Kammer, s. 610 (Vatik. Quellen 5).

5344.   1352 mars 4.   Jönköping.

Biskoparne Petrus i Linköping och Thomas i Växjö, vilka jämte abboten i Hovedö av apostoliska stolen utsetts till kollektorer av fyraårstiondet från Sverige och Norge, meddela domprosten och kapitlet i Uppsala, abbedissan i Sko kloster samt kleresiet i Uppsala stift ordalydelsen av tvenne av Clemens 6 den 14 mars 1351 där om utfärdade bullor (SD 5249, 5250), och att de, förhindrade att personligen fortsätta nämnda uppdrag, utsett magistrarna Halquinus och Ulpho, kaniker i Uppsala, till sina ställföreträdare vid insamlingen i stiftet. Brevutfärdarna besegla.

Tryckt i APS Cam. 1, n. 439 (efter orig. på perg. i Sv. Riksark. med fragment av två sigill under, n. 1: ... EPIS ...; n. 2: ... [M]E · DE ... VEX ...) och tidigare i Dipl. Norv. 17, n. 902 (efter Örnhiälms Bullarium).

5345.   1352 april 30.   Avignon.

Wells

Thomas Fastolf, ärkediakon i *Veglia*, doktor i (civil) lagfarenhet, påvens kaplan och 'sacri palacii apostolici causarum auditor', avdömer enligt påvens uppdrag ett mål mellan Nicolaus de Dolen, klagande, och Uppsalakaniken Petrus Ernolphi, svarande, om bättre rätt till ett kanonikat vid Uppsala domkyrka (jfr SD 5166), vilket mål tidigare avgjorts till svarandens förmån av Johannes Haberti, jämväl han 'sacri palacii apostolici causarum auditor'. Sedan klagandens ombud Detlevus Sturmer uraktlätit inställelse och svarandens ombud Johannes de Brunsheim avgivit svaromål, fastställer den tillförordnade domaren det redan fällda utslaget i huvudsaken samt dömer dessutom klaganden att ersätta rättegångskostnaderna, vilken dom notariellt bestyrkes av Thomas de Bockyngis, notarius publicus och kerk från Londons stift.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

In nomine Domini amen. Dudum sanctissimus in Christo pater et dominus noster, dominus Clemens diuina prouidencia papa vi, causam et causas appellacionis et appellationum, a quadam diffinitiu sentencia per venerabilem virum dominum Iohannem Haberti, sacri palacii apostolici causarum auditorem in causa, que inter dominum Nycolau de Dolen parte ex vna et Petrum Ernolphi, pro canonico Vpsalensi se gerentem, super canonicatu et prebenda ecclesie Vpsalensis et eorum occasione ex altera coram eodem domino Iohanne vertebatur, pro dicto Petro et contra dictum dominum Nycolau lata, necnon a quibusdam grauaminibus eidem domino Nycolao per dictum dominum Iohannem auditorem in dicta causa illatis vt dicitur interposite seu interpositarum, nobis Thome Fastolf legum doctori, archidiacono Wellensi, dicti domini pape capellano et ipsius sacri palacii apostolici causarum auditori, audiendam et decidendam ac audiendas et decidendas ad prefati domini Nycolai procuratoris supplicantis instanciam commisit cum emergentibus, dependentibus et connexis. Nos itaque super negocio huiusmodi

procedentes partem prefati Petri ad dicendum, si quid dicere vellet, verbo et in scriptis contra commissionem huiusmodi nobis, vt premittitur, factam decreta primitus sibi copia de eadem ad instanciam magistri Detleui Sturmer, procuratoris et procuratorio nomine prefati domini Nycolai de mandato suo, nobis legitime fidem facientis citari mandauius et fecimus per certum dicti domini pape cursorem ad certum peremptorium terminum competentem. In quo comparente nobis in iudicio magistro Iohanne de Brunsheim, in Romana curia procuratore procuratoreque et procuratorio nomine Petri Ernolphi principalis supradicti de mandato suo, prius nobis legitime facta fide et contra commissionem supradictam nichil dicente sed in nobis tamquam iudicem suum conscente, nos ad eiusdem magistri Iohannis petitionem et instanciam partem aduersam per certum dicti domini pape cursorem citari mandauius et fecimus ad dandum et incipiendo libellum seu petitionem summariam in causis huiusmodi ad peremptoriam diem certam. In qua comparente in iudicio coram nobis magistro Iohanne procuratore prefato procuratorio nomine quo supra et dicte partis aduerse non comparentis contumaciam accusante nos deinde dictis magistris Iohanne et Detleuo procuratoribus coram nobis in iudicio constitutis ad ponendum et articulandum ac poni et articulari videndum hincinde ad petitionem et instanciam ipsius magistri Iohannis procuratoris, statuimus certum peremptorium terminum condecentem, in quo prefato magistro Iohanne procuratore procuratorio nomine quo supra coram nobis in iudicio comparente partisque aduerse predicte non comparentis contumaciam accusante ac posiciones et articulos alias in prima instancia in causa huiusmodi datos repetente et de nouo dante, danteque eciam loco posicionum et articulorum acta habita et sentenciam diffinitiuam latam in dicta prima instancia, inquantum facerent seu facere possent pro parte sua et contra partem aduersam et non aliter nec ultra, nos ad eiusdem magistri Iohannis petitionem partem aduersam predictam ad respondendum posicionibus, inquantum posiciones, et dicendum contra articulos huiusmodi, inquantum articuli existerent, citari mandauius et fecimus peremptorie ad certum terminum competentem per certum dicti domini pape cursorem. In quo quidem termino comparens in iudicio coram nobis prefatus magister Iohannes procurator procuratorio nomine quo supra partis aduerse prefate contumaciam accusauit. Subsequenter vero nos ad sepediti magistri Iohannis procuratoris coram nobis in iudicio comparentis instanciam prefatam partem aduersam citari mandauius et fecimus ad certum terminum peremptorium competentem per certum dicti domini pape cursorem ad producendum et per partem aliquam produci videntum omnia acta, litteras, instrumenta, iura et munimenta, quibus partes predicte vti in causa huiusmodi intendebant. In quo vero per magistrum Iohannem procuratorem prefatum procuratorio nomine quo supra coram nobis in iudicio comparentem ac partis aduerse non comparentis contumaciam accusantem nonnullis pro parte suo iuribus sub certa forma verbo productis dictaque parte aduersa iura aliqua producere non curante, nos ipso magistro Iohanni instante magistro Detleuo procuratori prefato coram nobis in iudicio postmodum constituto ad dicendum, si quid dicere voluerit contra producta huiusmodi, certum peremptorium terminum statuimus competentem. In quo comparente coram nobis in iudicio magistro Iohanne procuratore sepedito procuratorio nomine quo supra partis aduerse supradicte non comparentis contumaciam accusauit. Postmodum autem nos ad sepediti magistri Iohannis procuratoris instanciam partem aduersam prefatam ad concludendum et concludi audiendum in causa huiusmodi vel

dicendum causam rationabilem, si quam sciuerit, quare concludi non debeat in eadem, citari mandauimus et fecimus ad peremptoriam competentem diem certum per dicti domini pape cursorem. In quo quidem die magistro Iohanne procuratore supradicto procuratorio nomine quo supra coram nobis in iudicio comparente partisque aduerse prefate non parentis contumaciam accusante ipsamque contumacem reputari et in eius contumaciam in causa huiusmodi per nos concludi et cum ipso pro parte sua concludente in eadem pro concluso haberi petente, nos dictam partem aduersam¹⁾ diu vsque ad horam debitam expectatam reputantes quo ad hunc actum exigente iusticia contumacem in eius contumaciam cum prefato magistro Iohanne procuratore concludi petente et pro parte sua concludente, vt prefertur, in causa huiusmodi conclusimus et habuimus eciam pro concluso. Et postremo nos ad sepedicti magistri Iohannis procuratoris instanciam sepedictam partem aduersam ad nostram diffinitiuam sentenciam subscriptam audiendam per diuersos dicti domini pape cursores ad successuos peremptorios terminos competentes mandauimus citari et fecimus eidem magistro Iohanni procuratori terminos ipsos ad actum huiusmodi similiter assignando. In quorum penultimo termino comparens coram nobis in iudicio magister Iohannes procurator prefatus procuratorio nomine quo supra quandam petitionem summariam exhibuit atque dedit, cuius tenor sequitur in hec verba:

Petit procurator discreti viri domini Petri Ernolphi, canonici ecclesie Vpsalensis, per vos, domine auditor, et vestram diffinitiuam sentenciam pronunciari, decerni et declarari, per venerabilem virum dominum Iohannem Haberti, auditorem sacri palacii, bene et legitime fuisse et esse pronunciatum et sentenciatum et pro parte Nycolai de Dolen, in hac causa aduersarii, male et perperam appellatum ipsamque partem aduersam condempnari in expensis.

Adueniente itaque supradictorum vltimo termino comparente in iudicio coram nobis magistro Iohanne de Brunsheim, procuratore supradicto, procuratorio nomine quo supra et partis aduerse predice non parentis contumaciam accusante ac diffinitiuam per nos ferri sentenciam in hac causa, prout in petitione sua supradicta continetur, necnon sepedictam partem aduersam in fructibus ex dicta prebenda perceptis et qui percipi potuerunt a tempore litis mote coram domino Iohanne Haberti auditoris prime instancie cause huiusmodi prefato condempnari petente. Nos igitur Thomas auditor prefatus, visis, inspectis et cum diligencia recensitis omnibus instrumentis, litteris, actis, iuribus et munimentis tam coram prefato domino Iohanne auditore in prima quam coram nobis in presenti secunda instanciis cause huiusmodi habitis, exhibitis et productis, auditis eciam et plenius intellectis, que partes ipse coram nobis dicere, proponere et allegare voluerunt verbotenus et in scriptis, factaque super hiis omnibus dominis coauditribus nostris dicti palacii relacione plenaria et fideli responsoque per eundem magistrum Iohannem procuratorem per sacramentum suum ad sancta Dei ewangelia proprius per nos sibi delatum et per ipsum subsequenter prestitum cuidam interrogacioni ex officio nostro ad nostram conscientiam informandam per nos eidem facte per ea, que vidimus et cognouimus, nunc quoque cognoscimus et videmus Christi nomine inuocato pro tribunali sedentes et habentes pre oculis solum Deum de dominorum coauditorum nostrorum consilio et assensu in hiis scriptis diffinitiue pronunciamus, decernimus ac eciam declaramus per venerabilem virum dominum Iohannem Haberti, sacri palacii

apostolici causarum auditorem prefatum, bene et legitime fuisse et esse processum, sentenciatum ac eciā diffinitum ipsiusque sentenciam confirmamus et pro parte prefati Nycolai de Dolen ab eadem sentencia fuisse et esse male et perperam appellatum, condempnantes insuper partem dicti Nycolai in fructibus per partem eandem perceptis eciā a tempore litis mote in prima instacia ac eciā in expensis in huiusmodi causa coram nobis per partem aduersam legitime factis, quarum expensarum taxacionem nobis in posterum reseruamus. In quorum omnium testimonium presentes litteras seu presens publicum instrumentum, sentenciam nostram diffinitiuam huiusmodi continens scribi et per Thomam de Bockyngis, notarium publicum nostrum et dicte cause scribam infrascriptum, publicari mandauimus et sigilli nostri appensione fecimus communiri. Lecta, lata et in scriptis promulgata fuit suprascripta sentencia diffinitiuia per nos Thomam Fastolf, auditorem prefatum, Auinione in palacio causarum apostolico mane hora causarum ad iura reddenda in loco nostro solito per tribunale sedentem sub anno a nativitate Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo inductione quinta die lune vltima mensis aprilis pontificatus dicti domini Clementis pape VI anno decimo, presentibus discretis viris magistris Hugone Raembaldi Ruthenensis et Thoma de Howe Norwicensis diocesium ac Carlino quondam Lafranchi Siccapanis de Cumis clericis notariis publicis scribisque nostris testibus in premissis.

Et ego Thomas de Bockyngis, clericus Londoniensis diocesis, publicus apostolica auctoritate notarius prefatique domini Thome auditoris et huiusmodi cause scriba, lectioni et in scriptis promulgacioni dicte diffinitiu sentencie aliisque omnibus et singulis suprascriptis, dum dicta die lune vltima mensis aprilis per eundem dominum auditorem et coram eo, vt prefertur, agerentur et fierent, vñacum prenominatis testibus presens interfui eaque in presenti pergameno per alium aliis occupatus negotiis scribi feci et in hanc publicam formam redegii hicque manu mea propria subscripsi et signum meum solitum et consuetum apposui de mandato et auctoritate dicti domini auditoris et ad rogatum magistri Johannis de Brunsheym procuratoris predicti in fidem et testimonium omnium premissorum.

På baksidan (av 1400-tals-hand): *Hic confirmatur sentencia domini Haberti sacri palacii apostolici auditoris et condempnatur dominus Nicolaus de Dolen pretendens se habere ius ad canonicatum Vpsalensem et contra male appellans.*

Sigillet bortrivet.

¹⁾ Överstruket: ipsa.

5346.

1352 maj 17.

Avignon.

Anteckning att kaniken Benedictus Johannis i Uppsala, vilken jämte beneficiaten där Henricus Arturi anklagats för försnällning ur den döde ärkebiskop Hemmings reserverade egendom, inför rätta erkänt, att han på kollektorns begäran i kapitlets namn mottagit 410 mark i gängse mynt för fullfoljande av dekanens val till ärkebiskop (jfr SD 4747).

Tryck i APS Cam. 1, n. 405 (jfr noterna där för aktstyckets datering).